

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

Εισηγήτρια: Καραμπέτσου Δήμητρα

ΘΕΜΑ Α1.

Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων όρων:

- A. Τάγματα εργασίας (αμελέ ταμπουρού)
- B. Οργανισμός περιθάλψεως προσφύγων (Θεσσαλονίκη - 1914)
- Γ. Πατριαρχική Επιτροπή

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Α2.

Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση, τη λέξη Σωστό, αν η πρόταση είναι σωστή, ή τη λέξη Λάθος, αν η πρόταση είναι λανθασμένη:

- A. Οι Σουλιώτες στη Γ' Εθνοσυνέλευση έθεσαν ως βασικό θέμα την παραχώρηση τόπου για μόνιμη εγκατάσταση.
- B. Το Μεσολόγγι είχε πλέον επιβαρυνθεί υπερβολικά μετά τη εκδίωξη των Τούρκων από τη Δυτική Στερεά.
- Γ. Προκειμένου να ανακουφιστεί το Μεσολόγγι από τη συνεχή εισροή προσφύγων, το Βουλευτικό παραχώρησε στους Σουλιώτες το Ζαπάντι, βορειοδυτικά του Αγρινίου.
- Δ. Οι Μεσολογγίτες συμφώνησαν με την απόφαση για παραχώρηση γης για εγκατάσταση των προσφύγων.
- Ε. Η απόφαση της κυβέρνησης για παραχώρηση γης στην ευρύτερη περιοχή του Μεσολογγίου στους πρόσφυγες αποτελεί την πρώτη ιδέα για αποκατάσταση προσφύγων στα χρόνια του Αγώνα.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Β1.

- α. Γιατί η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ) έδωσε προτεραιότητα στη γεωργία; (μονάδες 5)
- β. Για ποιους λόγους προτιμήθηκαν η Μακεδονία και η Δυτική Θράκη για την εγκατάσταση των προσφύγων; (μονάδες 8)

Μονάδες 13

ΘΕΜΑ Β2

α. Τι γνωρίζετε για τη μέριμνα των προσφύγων κατά την περίοδο 1917-1921; (μονάδες 4)

β. Τι γνωρίζετε για τους όρους της σύμβασης ανταλλαγής πληθυσμών (30 Ιανουαρίου 1923) και σε τι διέφερε η συμφωνία αυτή από τις προηγούμενες; (μονάδες 8)

Μονάδες 12

ΘΕΜΑ Γ1

α. Με ποιους τρόπους αντιμετωπίστηκαν οι πρώτες στοιχειώδεις ανάγκες των προσφύγων αμέσως μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή; (Μονάδες 12)

β. Πώς αντιμετωπίστηκε ειδικότερα το πρόβλημα της προσωρινής στέγασης των προσφύγων; (Μονάδες 13)

Στην απάντησή σας να συνδυάσετε τις ιστορικές σας γνώσεις με τις πληροφορίες που παρέχει το ακόλουθο κείμενο.

Κατά τις πρώτες ώρες της μικρασιατικής τραγωδίας, η πρώτη δραστηριοποίηση από πλευράς ελληνικών αρχών ήταν η συλλογή τροφίμων και χρημάτων για να περιθάλψουν τα ράκη^[1] που αποβιβάζονταν από το «Καρνάκ» και τη «Φρυγία», τα δυο πρώτα ξένα ατμόπλοια που κατέπλευσαν στον Πειραιά. Όπως ήταν φυσικό, εξίσου πρωταρχική ενέργεια υποδοχής ήταν η παραχώρηση, όπου υπήρχαν, των υποστέγων του Πειραιά, των προτεσταντικών εκκλησιών της πόλης και κάποιων αιθουσών του Τζάννειου Νοσοκομείου. Και πάρα πολύ σύντομα, στις εφημερίδες της 2ας Σεπτεμβρίου, [...] διαβάζουμε στα ψιλά γράμματα ότι στο Υπουργείο Δικαιοσύνης «μελετάται η τροποποίηση του ενοικιοστασίου», στο σημείο που αφορά στην υπενοικίαση των δωματίων. Ακόμη, στο Ελεύθερον Βήμα παρουσιάζεται από τις πρώτες κιόλας μέρες «προσφορά δωματίου εντός κατοικίας», αλλά υπό τον εξής όρο: το δωμάτιο προσφέρεται «για ενοικίαση από οικοτρόφο προσφυγοπούλα». Τα δείγματα αυτά είναι οι προάγγελοι, κατά κάποιον τρόπο, των επικείμενων επιτάξεων, έστω και αν για την ώρα μάλλον δε φαίνεται να υπάρχει σαφής αντίληψη στο κράτος και στην κοινή γνώμη περί της εκτάσεως των γεγονότων. Στο μεταξύ οι καταλήψεις επεκτείνονται σε κάθε κενό, δημόσιο χώρο.

(Βίκα Δ. Γκιζελή, «Επίταξις ακινήτων κατοικουμένων ή οπωσδήποτε χρησιμοποιουμένων» [στον τόμο:] Ο ξεριζωμός και η άλλη πατρίδα. Επιστημονικό συμπόσιο, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Αθήνα 1997, σσ. 71-72.)

[1] ράκη: εξαθλιωμένοι πρόσφυγες,

Μονάδες 25

ΘΕΜΑ Γ2

Αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που ακολουθούν και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε τα εμπόδια που συνάντησε η αστική στέγαση των Μικρασιατών προσφύγων.

Πηγή Α΄

[...] «Στη Χίο έμεινα ένα χρόνο. Μετά πήγα Πάτρα, Κόρινθο και τελικά στο Βέλο. Εκεί έκανα μερικά χρόνια, έχω και σπίτι. Από το Βέλο ήρθα στην Αθήνα και μετά πήγα στην Αλεξανδρούπολη, στην αδελφή μου, κι άνοιξα εστιατόριο. Σε λίγο μου κήκε το μαγαζί κι άνοιξα άλλο εξοχικό. Εντωμεταξύ αρρώστησα και ξαναγύρισα στο Βέλο. Εκεί καλλιεργούσα περιβόλια. Έφυγα όμως πάλι κι ήρθα στην Αθήνα για καλύτερα».
(Μαρτυρία Νικολάου Παπανικολάου από το χωριό Σαζάκι στη χερσόνησο της Ερυθραίας, απέναντι από τη Χίο). Η Έξοδος

Πηγή Β΄

«Την άλλη μέρα του Φωτός, Ιανουάριο του 1923, πρωτοβγήκαμε στην Ελλάδα. Μόλις βγήκαμε, περιμένανε κυρίες και μας μοιράσανε ψωμιά και τυριά. Την ίδια μέρα μας βάλανε στο τραίνο και μας πήγανε στην Τρίπολη. Τις δύο πρώτες βραδιές μείναμε μέσα στην Τρίπολη. ... Κι εγώ έρημη ήμουνα και είχα και τρία παιδιά μαζί μου. ... Ο γιός μου ήρθε στην Τρίπολη για να μας πάρει να μείνουμε όλοι στην Αθήνα. ... Άμα βγήκαμε στον Πειραιά, δεν είχαμε πού να μείνουμε. Δύο νύχτες κοιμηθήκαμε στο σταθμό, στο ύπαιθρο. Τρέξαμε, πήγαμε στα Υπουργεία και τότε μας πήρανε και μας βάλανε στο εργοστάσιο του Στρίγγου, σε κάτι αποθήκες μέσα, στον Πειραιά. Εκεί ήτανε και άλλοι πρόσφυγες, από της Σμύρνης τα μέρη όλοι...».
(Μαρτυρία Μαριάνθης Καραμουσά από το χωριό Μπαγάρασι κοντά στα Σώκια).
Η Έξοδος (έκδοση του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών), τόμ. Α΄, σσ. 76-77, 193-195.

Μονάδες 25